

ALEMİ AYDINLATAN NURLU DOĞUM

Allahu tealaya hamd ve habibine salat ve selam olsun!

Muhterem kardeşlerim; Allaha hakd olsun ki yeni bir doğum mevsimine yani mevlid-i şerife kavuştuk... Allahu Teala hakikatından haberdar eylesin; son derece istifade etmeye muvaffak eylesin....

Kardeşlerimiz diyor ki; Hocam! “Mevlid kutlaması bid’attır” diyorlar, ne dersiniz?

Önce bu itiraza kısa bir cevap verelim:

Bu gün ki diyanet ve mevlit-hanların tatbiki tabîi ki bid’attır ve gayeleri insanları uyuşturmak ve bilgisizce oyalamaktır. Asıl hedefi (Allaha vasıl olmayı) unutturmak ve işi saptırmaktır.

İslam tarihinde bazı halifeler döneminde yapılan mevlid merasimlerinin asıl amacı, halkı Peygamber sevgisiyle devamlı canlı tutmak, cihad aşkını sürekli hareketlendirmektir. Bu sebeble bir takım hediyeler bahşişler verilerek hayır hasenat işlemektir. Aynen mehter takımı ve marşlarına cihad için müsaade edilmesi gibidir.

Biz ilmi yönünde şunu diyebiliriz: Bid’at, dinde aslı olmayıp dini konulara yapılan ilavelerdir. Hadisi şerifte “Kim şu din işimizde olmayan şeyi ihdas (icad) ederse, o rettir.” Buyrulmuştur. Buna göre meselenin aslı, yapılan uygulamanın dinin özüne uygun olup olmamasıdır. Mevlid gecesinin ihyasında, okunan Kur’an, zikir, salavat ve dualar, yapılan vaaz ve irşadlar bakımından elbette büyük faydeleri vardır ve bir bakıma zaruridir, zira halkımızı camiye getirip dinden bahsetmek, onlara bir kere Allah, subhanellah v.s. zikirleri yaptırmak, itikadını düzeltmek çok büyük bir meseledir.

Ayrıca “Müslümanların güzel gördüğü şey, Allah katında da güzeldir.” Kaidesine göre, bu merasim-lerde dinin ihyasına, sünnetin icrasına vesile olacak uygulamaları yapmak için güzel bir vesile olan Mevlid gecesini ihya etmenin, elzem olduğunu görüşüne gitmek hiç te zor olmasa gerektir.

İnkarcıların, bilhassa selefiyye takma adındaki yeni vehhabi-reformistlerin itirazlarına aldırmayalım, sünneti seniyyeye uygun olmaya çalışarak bu geceyi ihya edelim. Bizler de Zeytinburnu’nda bulunan İLFED FEDERASYONU’NUN bünyesindeki SEDA MESCİDİ’nde sohbet programı tertitledik. Ayrıca Mevlidi Şerif kitabının bazı bölümlerinin açıklamasını yaparak mevlütçülerin istismarına dur demeye çalışacağız. Bazılarının yaptığı bid’atleri hedef tutarak, elde edilecek faydeleri inkar etmek, isabetli anlayış ürünü değildir.

Günün önemine binaen, hem mevlid gecenizi tebrik etmek ve hem de bazı hususları beyan etmek istedik.

1- Efendimizin (sallallahu aleyhi ve selem) dünyaya gelişinin haber veren deliller.

2- Doğumu anında zuhur eden harikulâde haller.

3- Bazı mucizeleri.

Ayrıca bu gece neler yapabiliriz?

Şimdi birinci konumuzu ele alalım;

1-Efendimizin (sallallahu aleyhi ve selem) dünyaya gelişinin haber veren deliller.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem’in aleme gelişini bazı ayetler haber vermektedir:

“Hatırla şu vakti ki, Meryem oğlu İsa: Ey İsrailoğulları! Ben size Allah’ın resulüyüm, benden önce gelen Tevrat’ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmed adında bir peygamberi de müjdeleyici olarak geldim, demişti. Fakat o, kendilerine açık deliller getirince: Bu apaçık bir sihirdir, dediler.” (Saff: 6)

Bu ayeti kerimede bizzat ismi şerifi zikredilerek gelişini kesin olarak haber verilmiştir.

2 / 18

“Allah’a ve ümmi Nebi olan Resulüne de iman edin..”(A’raf: 158)

Nebi olan Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem’e iman, kesinleşmiş muayyen (kati) bir vecibedir ki, iman bunsuz tahakkuk etmez. İslam bunsuz sahih olmaz.

Allahu teala buyurdu:

“Kim Allah’a ve resulüne iman etmezse, (bilsin ki) muhakkak biz, kafirler için şiddetli yakıcı ateş hazırladık.” (Fetih: 13)

Ebu Hureyre’den (radiyellahu anhu) rivayetle Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

“Allah’tan başka ilah olmadığına şahitlik edip, bana ve getirdiklerime iman edinceye kadar, insanlarla savaşmakla emrolundum. Bunun yaptıklarında, benden canlarını ve mallarını korumuş olurlar; ancak hakları müstesnadır. Hesapları Allaha aittir.”

O’nu insanlardan koruması:

“Allah, seni insanlardan koruyacaktır.” (Maide: 67)

“Hatırla ki, kâfirler seni tutup bağlamaları veya öldürmeleri yahut seni (yurdundan) çıkarmaları için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar (sana) tuzak kurarlarken Allah da (onlara) tuzak (hilelerinin karşılığını) kuruyordu. Çünkü Allah, hileye karşılık verenlerin en iyisidir.” (Enfal: 30)

“Eğer siz ona (Resûlullah'a) yardım etmezseniz (bu önemli değil); ona Allah yardım etmiştir: Hani, kâfirler onu, iki kişiden biri olarak (Ebu Bekir ile birlikte Mekke’den) çıkarmışlardı; hani onlar mağaradaydı; o, arkadaşına. Üzülme, çünkü Allah bizimle beraberdir, diyordu. Bunun üzerine Allah ona (sükûnet sağlayan) emniyetini indirdi, onu sizin görmediğiniz bir ordu ile destekledi ve kâfir olanların sözünü alçalttı. Allah’ın sözü ise zaten yücedir. Çünkü Allah üstündür, hikmet sahibidir.” (Tevbe: 40)

“Allah, seni insanlardan koruyacaktır.” (Maide: 67)

“Allah, seni insanlardan koruyacaktır.” (Maide: 67)

“Halbuki sen onların içinde iken Allah, onlara azap edecek değildir. Ve onlar mağfiret dilerlerken de Allah onlara azap edici değildir.” (Enfal: 33) Yani: Sen Mekke’de bulundukça.

“Allah, seni insanlardan koruyacaktır.” (Maide: 67)

Vaktaki Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Mekke’den çıktı, orda bazı Müslümanlar kalınca, Mevla Teala şöyle buyurdu:

“Onlar istiğfar ettikleri müddetçe Allah onlara azab edecek değildir.” (8/33)

“Allah, seni insanlardan koruyacaktır.” (Maide: 67)

Bu, şu kavli şerifi gibidir:

“Eğer onlar seçilip (müşriklerden) ayrılmış olsalardı, elbette onlardan inkâr edenleri elemli bir azaba çarptırırdık.” (Fetih: 25)

Ayetin evveli şöyledir:

“Eğer (Mekke’de) kendilerini henüz tanımadığınız mümin erkeklerle mümin kadınları bilmeyerek çiğnemeniz sebebiyle üzüntüye kapılmanız durumu olmasaydı (Allah savaşa mani olmazdı). Dilediklerine rahmet etmek için Allah böyle yapmıştır.” (Fetih: 25)

MEVLİDİ ŞERİFİN ÖNEMİ

Yazar Ali Kara

Çarşamba, 01 Şubat 2012 21:12 - Son Güncelleme Çarşamba, 01 Şubat 2012 21:15

“Halbuki sen onların içinde iken Allah, onlara azap edecek değildir. Ve onlar mağfiret dilerlerken de Allah onlara azap edici değildir.” (Enfal: 33)

Allahu Teala buyurdu:

“Allah ve melekleri, Peygamber'e çok salavât getirirler. Ey müminler! Siz de ona salavât getirin ve tam bir teslimiyetle selam verin.” (Ahzab: 56)

Allahu Teala buyurdu:

“Ve eğer Peygamber'e karşı birbirinizle yardımlaşırsanız bilirsiniz ki onun dostu ve yardımcısı Allah, Cebrail ve müminlerin Salihleridir. Bunların ardından melekler de (ona) yardımcıdır.” (Tahrim: 6)

Bu gibi şefkat ve ihsan yolu, şu kavli şerifinde beyan edildiği gibidir:

“Bu Kitab'a inanmazlarsa (ve bu yüzden helâk olurlarsa) arkalarından üzüntüyle neredeyse kendini harap edeceksin.” (Kehf: 6)

Bunun gibisi, şu kavli şerifidir:

“(Resûlüm!) Onlar iman etmiyorlar diye neredeyse kendini helak edeceksin!” (Şuara: 3) Sonra şöyle buyurdu:

“Biz dilesek, onların üzerine gökten bir mucize indiririzde, ona boyunları eğilmiş olarak kalır.” (Şuara: 4) Şu kavli şerifi de bu babtandır:

“Sana emrolunanı açıkça söyle ve müşriklerden yüz çevir! (Seninle) alay edenlere karşı biz sana yeteriz.

Onlar Allah ile beraber başka bir ilah edinenlerdir. (Kimin doğru olduğunu) yakında bilecekler! Yemin olsun ki onların söyledikleri şeyler yüzünden senin canı-nın sıkıldığını biliyoruz.”

(Hicr: 94-97)

Şu kavli şerifi:

“Senden önceki peygamberlerle de alay edilmiş, bu yüzden onlarla alay edenleri alay ettikleri şey (azap) kuşatıvermişti.” (En'am: 10)

Mekki der ki: Zikredildiği gibi O'nu teselli etti, böylece müşriklerden gelen eziyetler O'na kolay geldi. Bu vasıflarda ısrar edenler üzerine, evvelkilerin başına gelenlerin geleceğini de bildirdi. Muhakkak Allahu Teala buyurdu:

“O vakit Allah'tan bir rahmet ile onlara yumuşak davrandın! Şayet sen kaba, katı yürekli olsaydın, hiç şüphesiz, etrafından dağılıp giderlerdi. Şu halde onları affet; bağışlanmaları için dua et; iş hakkında onlara danış. Kararını verdiğin zaman da artık Allah'a dayanıp güven. Çünkü Allah, kendisine dayanıp güvenenleri sever.” (Ali İmran: 159)

Allahu Teala buyurdu:

“Böylece biz sizi insanlara şahid ve örnek olmanız için orta bir ümmet kıldık; peygamber de üzerinizde bir şahid olsun.” (Bakara: 143)

4 / 18

MEVLİDİ ŞERİFİN ÖNEMİ

Yazar Ali Kara

Çarşamba, 01 Şubat 2012 21:12 - Son Güncelleme Çarşamba, 01 Şubat 2012 21:15

□□□□□□□□ □□□□□

Başka bir ayette:

“...bu Kitap’ta da, Peygamberin size şahit olması, sizin de insanlara şahit olmanız için...” (Hac: 78)

□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□ :

Yine Allahu Teala buyurdu:

“Her bir ümmetten bir şahit getirdiğimiz ve seni de onlara şahit olarak gösterdiğimiz zaman halleri nice olacak!” (Nisa: 41)

□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□□ □□□□□ : - □□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ - □□□□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□□□□

Muhakkak Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem)buyurdu:

“Ben, Âdemoğlunun Efendisiyim, bununla övünmem.”

□ □□□□□□□□□□□□□ : □□□□□□□ □□□□□□□□□□□ : □□□□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□ . □□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□□□□ : □□□□□□□ □ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ : □□□□□□□□

“Muhakkak sen, elbette büyük ahlak üzeresin.”

Muhakkak Allahu Teala O’nu Kur’an’ında, bundan başka mevzilerde “nur” ve “nur saçan kandil” diye isimlendirdi. Mevla Teala şöyle buyurdu:

“Muhakkak size Allah tarafından bir Nur ve apaçık bir Kitap geldi.”

“Ey Peygamber! Biz seni hakikaten bir şahit, bir müjdeleyici ve bir korkutucu olarak gönderdik. Allah’ın izniyle, bir davetçi ve nûr saçan bir kandil olarak (gönderildin).”

Şu ayette bundandır:

“Senin için göğsünü açıp genişletmedik mi? Yükünü senden alıp indirmedik mi? Öyle ki senin belini bük müştü. Senin şânını yüceltmedik mi?

“Bana Cebrail a.s. geldi ve dedi ki: ‘Muhakkak benim ve senin Rabbin, (senin hakkında) şöyle buyuruyor’

Dedim ki : ‘Allah daha iyi bilir.’

(Allahu Teala) Buyurdu ki:

“Ben zikredildiğim zaman, sen de benimle birlikte zikredilirsin.”

İbni Ata’, (ismi şerifinin yüceltilmesi hususunda) der ki:

“İmanın tamamını, benim zikrimle birlikte senin de zikredilmen yaptım.”

Yine Ata’ der ki:

“Seni, benim zikrimden bir parça yaptım. Kim seni zikrederse, beni zikretmiş olur.”

Cafer ibni Muhammed Sadık (r.a.) (ayetin manasında) der ki:

“Seni risaletle zikreden, (ancak) beni de rububiyyetle zikretmiştir.” (Senin risaletini ikrar eden, benim rububiyyetimi ikrar etmiş demektir.)

□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□

“Muhakkak Allah ve melekleri, Nebi üzerine salat ederler.”

□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□□ :

“(Resûlüm!) De ki: Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah son derece bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

Yazar Ali Kara

□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ :

Allahu Teala buyurdu:

□ □

Hikaye edildi ki Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Cebrail'e a.s. şöyle dedi: Sana bu rahmetten bir şey isabet etti mi?

“O (Melek) güçlü, Arş'ın sahibi (Allah'ın) katında çok itibarlıdır. O, orada itaat olunan, güvenilen (bir elçi) dir.”

“Hayatım, sizin için hayırlıdır, vefatım sizin için hayırlıdır.”

“Allahu Teala bir ümmet için rahmet dileyince, onların nebisini onlardan evvel alır, onu onlar için öncü ve ilerde olucu yapar.”

Denildi ki; bütün mahlukattır. Mü'minlere hidayetle rahmettir, münafıklara öldürülmekten eman olarak rahmettir, azablarının tehir edilmesiyle kafirlere rahmettir.

O, mü'minlere ve kafirlere rahmettir, zira onlar, diğer yalanlayan ümmetlere isabet eden şeylerden affolunmuşlardır. (Onların kökü kazındı, şekilleri maymun ve hınzıra çevrildi, yerin dibine batırıldılar.)

“Kim Resule itaat ederse, muhakkak Allah’a itaat etmiştir.”

“Biz seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik.”

Allahu teala'nın şu kavli şerifi gibi:

“Yemin olsun ki size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, müminlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir.” (Tevbe: 128)

kendilerini temizleyen, kendilerine Kitap ve hikmeti öğreten bir Peygamber göndermekle Allah, müminlere büyük bir lütufta bulunmuştur. Halbuki daha önce onlar apaçık bir sapıklık içinde idiler.”

□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□
□□□□□□□□□□□□

Başka bir ayette:

“Ümmîler içlerinden, kendilerine Allah’ın âyetlerini okuyan, onları temizleyen, onlara Kitab’ı ve hikmeti öğreten bir peygamber gönderen O’dur. Muhakkak onlar, önceden apaçık bir sapıklık için-deydiler.” (Cuma: 2)

Şu ayeti kerime: “Öyle ki size kendinizden, size ayetlerimizi okuyacak, sizi temizleyecek, size kitap ve hikmeti öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir Resul gönderdik.” (Bakara: 151)

2- Doğumu ve o vakitte zuhur eden harikulâde haller.

Arabların Fil yılı adını verdikleri bu 571 yılının Rabi-u-I Evvel ayının on ikinci Pazartesi, tan yeri ağarırken dünya başka bir dünya olmuştu. Çünkü o gün alemlere rahmet olan Muhammed (Sallallahu aleyhi ve sellem) dünyaya teşrif etti.

Peygamberimiz, İsmail Aleyhisselamın nese bindendir. Kabilesi de en asil, en şerefli kabile olan Haşim oğulla-rıdır.

Dedelerinin isimleri şöyledir:

Abdullah, Abdülmuttalib, Haşim, Abdi Me-naf, Kusay, Kilab, Mürre, Kaab, Lüey, Galib, Fihri, Malik, Nadr, Kinane, Hüzeyme, Müdrike, İlyas, Mudar, Nizar, Maad, Adnan.

Muhammed (Sallallahu aleyhi ve sellem) Mek-ke’de dünyaya gelmiştir. Babasının adı Abdullah, annesinin adı Âmine’dir. Babası, o henüz doğma-dan vefat etmiştir. Ebesi Şifa hatundur.

Arabların adeti gereği Muhammed’i (Sallalla-hu aleyhi ve sellem) de süt anneye verdiler. Onun süt annesi Sâd oğullarından Halime’dir. 5 yaşına kadar bu kabilenin yanında kalmıştır. Diğer çocuklardan daha hızlı gelişmiştir.

Peygamber efendimiz 571 yılı, Nisan’ın yirmisine rastlayan, Ra-biülevvel ayının 12. pazartesi gecesini, tan yeri ağarırken Mekke de dünyaya geldi. Ebesi; Abdurrahman bin Avf’ın annesi Şifa Hatun’dur.

Annesi Âmine’nin naklettiği ve yanında bulunanların müşahede ettiği acaib haller, doğduğunda başını kaldırması, gözünü semaya çevirmiş olması, doğumunda onunla birlikte zuhur eden nuru görmesi, o anda Osman bin Ebi-I As’ın annesinin gördüğü yıldızların sarkması, doğumunda zuhur eden nuru görmesi; hatta nurdan başka bir şey görememesi gibi harikulade haller.

Abdurrahman bin Avf’ın annesi Şifa hatunun sözü; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem (anne rahminden doğup) elime düşünce, sesini yükseltti; şöyle dediğini işittim: Allah sana rahmet etsin. Doğu ile batı arasını benim için aydınlattı, hatta rum saraylarına baktım.

Süt annesi olan Halime ve kocasının bereketinden, hayvanlarının sütünün bollaşmasın-dan, yaşlı devenin süt vermesinden, koyunlarına isabet eden bolluktan, süratli (boy ve bedence) gençliğe ulaşmasından, güzel yaşantısından (ahlakından) anlattıkları şeylerde bu kabil (harikulade hallerden) dir.

Doğduğu gece meydana gelen ve Kısra’nın balkonlarının yıkılması, burçlarının düşmesi, Taberiyye’nin suyunun çekilmesi, Farisin (mecusilerin), bin seneden beri yanmakta olan ateşinin sönmesi gibi haller.

Hazreti Amine, nur topu gibi bir çocuk dünyaya getirince, dedesi Abdülmuttalib büyük bir ziyafet vererek, sevgili torununa (Övülmüş, Övülen manasında olan) Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem) adını koyar.

Hazreti Amine şöyle demiştir:

“Ben diğer kadınlar gibi hamilelik zahmeti çekmedim. Hamilelerde meydana gelen ağırlıkların (sıkıntıları) görmedim. Fakat gece rüyamda gördüm ki bir kimse gelip, ey Amine! Muhakkak

bilmelisin ki sen Alemlerin en hayırlısına hamilesin. Doğduğu vakit adını Muhammed koyasınız. Doğum zamanı geldiğinde kulağıma bir büyük ses geldi ürktüm. Hemen bir beyaz kuş geldi. Kanadı ile arkamı sıvadı. Benden korkma ve ürkme halleri geçti. Bir yanıma baktım, beyaz bir kâse ile şerbet sundular. Aldım içtim her tarafımı nur kapladı. O anda Muhammed dünyaya geldi. Etrafıma bakıp gördüm ki, Abdi Menaf kızlarına benzer fakat gayet uzun boylu bir çok kız benim etrafımda dolaşıyordu. Hayret ettim”

Peygamberimizin Doğduğu Gece Olan Olaylar:

Peygamberimizin Sallallahu aleyhi ve sellem'in doğduğu gece, dünyada olağanüstü birçok olaylar meydana geldi. O gece, Kâbe'deki bütün putlar yüzüstü devrilmiş, İran'da hükümdar Kisranın 14 sütunu yıkılmış, bin yıldan beri yanan Mecusilerin tapındıkları ateşleri birden bire sönmüş, Sava gölü kurumuş ve Kûfe ile Şam arasında Kelp arazisinin taşsız bir çölü olan Semave vadisini sular basmıştı.

Bu olaylar, gelecekte İran saltanatının yıkılacağını, Bizans imparatorluğunun çökeceğine ve putperestliğin ortadan kalkacağına işaret ediyordu. Gerçektende öyle oldu.

İranlıların kadılar kadısı da o gece rüyasında şöyle görmüştü:

Bir grup sert ve başıboş develer, bir grup Arap atlarını sürüp önüne katarak Dicle nehrini geçip Fars ülkesi içine dağılmışlar.

O zaman Sasan ailesinden İran Şahı olan Nuşirevan o şekilde sarayın sarsılıp ta odanın dışarıya doğru olan balkonlarının yıkılmasından üzgün olarak, yakınları ile bu meseleyi konuşurken ateş tapınağının söndüğü haberi geldi. Yine bu sırada Save gölünün battığı ve Semavede suların taşıdığı işitildi. Hesap ettiler baktılarki, hepsi şahın binalarının yıkıldığı zamana rastladı.

Nuşirevan bu yüzden daha fazla endişeye düşüp acaba bu alametler ne olabilir, diyerek Arap hükümdarlarından bilgiç bir adam istemiştir. Abdul Mesih adında bir zat gönderilmiştir.

Abdulmesih Nuşveranın huzuruna girer. Olayı anlatan Kral yorum isteyince Abdulmesih:

“Benim Şam'da oturan Satih adında kardeşim var, bunların manasını ancak o verebilir” der.

Bunun üzerine Nuşirevan, haydi çabuk ona git ve tüm bu olanların tabirini sor, diyerek emir verir.

Abdulmesih gece gündüz demeden yol alır ve Satih'e varır. Rüuyayı anlatır:

Bunun üzerine Satih gözlerini açtı ve şöyle dedi:

“Abdülmesih acele ile Satihe geldi. Satih ise kabre girmek üzeredir. Seni İran meliki gönderdi.

Sarayının sarsılmasının, ateş tapınağının sönmemesinin neye delalet ettiğini soruyor. Birde Mubedanın gördüğü rüyanın tabirini istiyor ki, rüyasında bir grup başı boş develerin bir grup arap atını önüne katarak Dicleyi geçip memleketi içlerine dağıldığını görmüş. Ey Abdulmesih ne zaman tilavet çoğalır, Hazreti Muham-med (sallallahu aleyhi ve sellem) ortaya çıkar, İranın ateşi söner. Semave vadisi taşar ve Save gölü batar.

Şam artık Satih için Şam değildir. Sasani oğullarından yıkılan sütunlar sayısınca 14 kral ve kraliçe gelir, artık olan olur, dedi ve hemen vefat etti.

Abdulmesih kardeşinden aldığı bu haberi Nuşirevana götürdü. Baştan sona anlattı, kral on dört melik gelene kadar neler olur, der ve önemsemez.

Halbuki Nuşirevandandan sonra yalnız dört yıl içinde on dört kral gelir, memleketleri Müslümanların eline geçer ve böylece devletleri sona erer.

Çocukluğu ve gençliği:

Amcası Ebu Talip ve ailesiyle birlikte, küçük yaşta iken yemek yediğinde, doydular ve suya

kandılar. Kendisi ordan ayrılınca onsuz yediler, fakat doymadılar.

Ebu Talip'in diğer evlatları sabah uyanınca yüzlerinin rengi değişmiş olurlardı. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem uyanınca yüzü parlak, nurlu ve gözleri sürmelenmiş gibi olurdu.

Bakıcısı Ümmü Eymen der ki: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in ne küçükken, ne de büyükken açlıktan ve susuzluktan şikayetlendiğini görmedim.

Nübüvvetten önceki hayatı boyunca, putları çirkin görmesi, cahiliyye işlerinden iffeti (uzak kalması), Allahu teala'nın bu hususta ona tahsis ettiği özellikler ve O'nu koruması da bu kabildendir. Hatta Kabe'nin yapılışında nakledilen meşhur haberde, örtünmesi de bundandır. O vakitte, omuzunda taş taşımak için omzuna izarını almıştı, üzeri açıldı, o anda yere düştü ve izarını üzerine örttü.

Amcası ona dedi ki: Bu halin ne? Dedi ki: Ben, açılmaktan men olundum.

3- Bazı mucizeleri.

Ebu Hureyre, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den şöyle rivayet etti: "Hiçbir Nebi yok ki, beşerin üzerine iman ettiği gibi mucizeler ona verilmiş olmasın. Ancak Allahu teala'nın (Kur'anla devam eden) vahyi bana verildi. Kıyamet gününde bütün peygamberlerden daha fazla tabisi (ümme) olmayı umarım."

Bu hadisi şerifin muhakımlara göre manası: Mucizesinin (Kur'anın), dünya durdukça baki olmasıdır. Diğer peygamberlerin mucizeleri vefat ettiklerinde kaybolup gitti. Ancak onlara, hazır olanlar şahit olmuştu. Kur'an mucizesi, asırlar geçtikçe ahalisi ona nakille değil de açıkça vakıf olur; ta kıyamete kadar.

Ukbe bin Amir'den rivayetle Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: "Ben sizin için önden gideniniz ve üzerinize şahit olanınızım. Muhakkak Allaha yemin olsun ki ben, elbette şu Havzuma (Kevser havzu) bakıyorum. Muhakkak bana yerin hazinelerinin anahtarları verildi. Ebu Zer, ibni Ömer, İbni Abbas, Ebu Hureyre ve Cabir bin Abdullah (Allah hepsinden razı olsun), Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den şöyle naklettiler:

"Bana beş şey verildi. Bazı rivayetlerde altı şey. Öyle ki bunlar benden evvel hiçbir Peygambere verilmemişti. Bir aylık mesafeden (düşmana) korku verilmekle bana yardım olundu. Yeryüzü benim için mescid ve (teyemmüm için) temizlik maddesi yapıldı. Ümmetimden hangi kişi, namaz onu idrak ederse (orda) namazını kılsın. Ganimetler bana helal edildi, benden evvel hiçbir Nebiye helal edilmemişti. Bütün insanlara peygamber olarak gönderildim. Şefaate verildim." (Şefaate etme yetkisi bana verildi)

Başka bir rivayette, şu "şefaate verildim" lafzı yerinde; "Bana denildi ki: İste verileceksin" cümlesi vardır.

Seferdeyken, Allahu teala'nın bulut ile O'nu gölgelendirmesi de bundandır.

Bir rivayette Hatice ve diğer hanımlar, Şam seferinden döndüğünde iki meleğin O'nu gölgelendirdiğini görmüşleri. Bu durum (hizmetçisi) Meysere'ye söylenince, kendisiyle birlikte sefere çıktıklarından beri bunu gördüğünü söyledi.

Rivayet edildi ki Halime, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem kendi yanındayken O'nu gölgeleyen bulut görmüştü. Bu husus, süt kardeşinden de rivayet edilmiştir.

Bunlardan biri de, Peygamberliğinden önce bir seferde, kuru bir ağacın altına inmişti. Ağacın etrafı yeşerdi, yapraklandı ve büyüdü, dalları üzerine eğildi; bu durumu hazır olanlarda görmüştü.

Başka bir haberde ağacın gölgesi, O'nun üzerine doğru eğildi ve O'nu gölgeledi.

Rivayetlere göre, şahsının güneş ve ay ışığında gölgesi yoktu, zira kendisi nur du.

Sinekler, O'nun bedenine ve elbisesine konmazdı.

Bunlardan biri de, kendisine tenhalarda bulunmanın sevdirlmesiydi; öyle ki tenhadayken O'na vahiy gelmişti.

Vefatının kendisine bildirilmesi, ecelinin yakınlığı, kabrinin Medine'de odasında olacağı, bildirilmesi de bunlardandır. Odası ile minberinin arasının, cennet bahçelerinden bir bahçe olduğunu bildirilmesi, Allahu teala'nın vefatında kendisini (ölmek veya yaşamak arasında) muhayyer bırakmasını, vefat olayında vuku' bulan kerametleri de bunlardandır.

Şereflendirilmesi, cesedi şerifleri üzerine meleklerin namaz kılması gibilerinden bazılarını zikretmiştik.

Ölüm meleğinin (Azrail a.s.) izin istemesi, ondan evvel hiç kimseden izin istememiş olması, meleklerin yıkanması anında gömleğinin çıkartılmaması için nidalarının işitilmesi.

Vefatında, Hızır a.s. ve meleklerin ehli beytine taziye etmeleri hakkındaki rivayetler. Daha bir çok keramet-lerinden ve bereketlerinden, hayatında ve vefatında ashabına zahir olan şeyler gibi. Ömer'in, amcası Abbas r.a. ile yağmur talebinde bulunması, zürriyetiyle bir çok kereler teberrük edilmesi gibi.

Cansız maddeler ve hayvanlarla konuşması, ölüleri diriltmesi, sağırı işittirmesi, parmakları arasından suyun fışkırması, azı çoğaltması, ayı yarması, güneşi geri döndürmesi, eşyayı başka hale dönüştürmesi, korku ile yardım edilmesi, gabya muttali olması, bulutların gölgelemesi, taşların tesbihi, hastalık ve acıları dindirmesi, insanlardan korunması.

Peygamberimizin Diğer bazı Faziletleri:

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in cisminin tertemiz olması, kokusunun ve terinin hoşluğu, her türlü kir ve necasetten pak ve uzak olması, bedeni şeriflerinin her türlü kusurdan beri olmasına gelince;

Muhakkak Allahu Teala O'nu, başkalarında bulunmayan şu özelliklerle tahsis etmiştir. Sonra bunları, dininin temizliği ve yaratılışın on hasletiyle tamamlamıştır.

Şöyle buyurdu: "Din, temizlik üzerine bina edilmiştir."

Süfyan ibni-l As hadisi ve daha başkaları şöyle derler:

Sabit'ten, o da Enes'ten rivayetle şöyle demiştir: "Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kokusundan daha hoş olan, hiçbir an-ber, misk ve başka koku koklamadım."

Cabir ibni Semure'den rivayetle, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem mübarek eliyle, kendisinin yanağına dokunmuş; şöyle diyor:

"Elinden bir serinlik ve hoş koku hissettim ki, sanki onu koku kesesinden çıkartmış."

Başkaları da şöyle der: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, mübarek eline koku sürsün veya sürmesin, onunla musafaha eden, gün boyunca onun hoş kokusunu duyardı. Elini bir çocuğun başına koysa, O'nun kokusu, diğer çocuklar arasında bilinirdi.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Enes'in evinde uyudu, terlemişti, Enes'in annesi bir cam bir kase getirip mübarek terini ona toplamaya başladı; Nebi sallallahu aleyhi ve sellemniğin böyle yaptığını sordu.

Enes'in annesi dedi ki: "Terinizi, kokularımıza katıyoruz, bu en hoş koku oluyor."

Buhari, Tarihi Kebir'inde, Cabir'den şöyle zikretti; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem herhangi bir yoldan geçse, peşinden ordan geçenler, yolun kokusundan Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in ordan geçtiğini anlardı.

Ebu Bekir r.a., vefatından sonra Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'i (alnından) öptüğünde bunun gibisini söylemiştir.

Malik ibni Sinan'ın r.a., Uhud gününde yarasını emerek kanını içmesi de bundandır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ona cevaz vermiş ve şöyle demiştir: "Asla cehennem ona

dokunmayacak.”

Abdullah ibni Zübeyr'in r.a. hacamat olduğu kanını içmesi de bundandır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellemunun hakkında şöyle demiştir:

“Vay! İnsanlardan senin başına geleceklere. Vay! İnsanların başına senin yüzünden geleceklere.” Onun bu fiilini inkar etmemiştir.

Bunun benzeri, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in idrarını içen bir kadın hakkında rivayet edilmiştir; o kadına hitaben:

“Ebediyen karın ağrısından şikayetlenmeyeceksin.”

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bu kişilerden hiçbirine ağzını yıkamasını emretmemiş, tekrar böyle yapmasından men etmemiştir. (Bu durum, iki hadesinin temiz olduğuna delalet eder.)

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem sünnetli ve göbeği kesilmiş olarak dünyaya gelmiştir.

Annesi Âmine'den şöyle dediği rivayet edilir; O'nu tertemiz olduğu halde doğurdum, O'nda necis (kir, kan v.s.) hiçbir şey yoktu.

Aişe radiyellahu anha derki:

‘Asla Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in avret (uzuvunu) görmedim.’

Ali radiyellahu anhu derki: ‘Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, kendisini benden başkasının yıkamamasıyla bana vasiyet ederek şöyle demiştir:

“Muhakkak avretimi görenin gözleri kör olur.”

Bazı rivayetlerde:

“Muhakkak ben, önümdekini gördüğüm gibi, arka tarafımdan (arkamdakini de) görürüm.”

Abbas radiyellahu anhu derki, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

“Allahu Teala halkı yarattı, beni onların en hayırlıları ve asırlarının en hayırlısı içinde yaptı.

Sonra kabileleri seçti, beni en hayırlı kabilede yaptı. Sonra evleri seçti, beni en evlerinin en hayırlısında yaptı. Ben, onların nefis (ruh ve zat) bakımından en hayırlısıyım, ev (soy ve şeref) bakımından en hayırlısıyım.”

Tabarani'nin rivayet ettiği İbni Ömer'in hadisinde Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur:

“Allahu Teala halkını yarattı, onlar içinden Ademoğlunu seçti. Sonra Ademoğlunu içinden Arapları seçti. Sonra Araplar arasından seçme yaptı ve içlerinden Kureyş'i seçti. Sonra Kureyş içinde seçme yaptı da içlerinden Beni Haşim'i seçti. Sonra Beni Haşim, içinden Beni seçti. Hayırlılarda olmaktan zail olmadım (daim oldum). Dikkat edin! Arapları kim severse, beni sevdiği için onları sever. Kim Araplara buğuz ederse, bana buğuz ettiği için onlara buğuz eder.”

İbni Abbas (radiyellahu anhu) tan rivayet edildi:

‘Muhakkak Kureyş, Adem a.s. yaratılmadan iki bin sene evvel Allahu teala'nın huzurunda nur idiler. Bu nur tesbih ederdi, melekler de onların tesbihi ile tesbih ederlerdi. Allahu Teala Adem'i a.s. yaratınca şu nuru O'nun sulbüne attı.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu: Allahu teala Beni, Adem'in sulbünde yeryüzüne indirdi. Beni Nuh'un sulbüne koydu. Beni İbrahim'in sulbüne attı. Sonra Allahu Teala beni şerefli sulpler ve tertemiz rahimlerde intikal ettirdi, taki anne babamdan beni çıkartana kadar. Onlar (Adem'den itibaren annem-babam) asla zina üzere buluşmamıştır.”

Hilyesi (Mübarek Sureti)

Ali bin Huseyin, Hasen bin Ali, bu senedin lafzıyla şöyle buyurdu:

‘Dayım Hind bin ebi Hale'ye, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in hilyesini (şemali şerifini) sordum, kendisi mükemmel vasfediciydi; Kendisinden hıfzedeceğim bazı şeyleri, O'ndan bana vasfetmesini umarım;

Dayım dedi ki:

'Nebi sallallahu aleyhi ve sellem heybetli ve insanların gözünü dolduran bir konumdaydı. Bedir gecesindeki dolunayın parlaklığı gibi yüzü parlardı. Ne uzun, ne kısa orta boyluydu. Baş şerifleri büyük, saçları dalgalıydı.

Kendi halinde ayrılırsa saçlarını öyle bırakırdı, değilse ayırmazdı. Saçlarını salınca kulak yumuşağını geçerdi. Rengi parlaktı, alnı genişti, tam hilal gibi ince kaşlı ve araları bitişik değildi. Alnında gazablanınca ortaya çıkan bir damarı vardı.

Burnu uzunca, ortası yüksekçeydi, üzerinde nur parıldardı. Düşünmeden bakan burnunu düz zannederdi. Sakalları sıkça idi. Gözbebekleri simsiyah, akı bembeyazdı. Yanakları şikin değil, ağzı şerifi büyükçe idi. Dişleri bembeyaz, ön dişleri seyrek. Göğsünden göbeğine kadar ince bir hat şeklinde kıllıydı. Boynu, gümüş safiliğinde bembeyaz ve uzunca idi. Yaratılı mu'tedil (azaları birbirine uygun), bedeni büyük, etleri sıkı, karnıyla göğsü eşit (dümdüz), göğsü genişçe, omuzlarının arası uzak, kemik eklemleri iriceydi.

Bedeninden açık olan yerler nurluydu. Göğüsten göbeğine kadar olan kılları ince bir hat şeklinde, göğüsleri kılsız idi. Bu kıllardan başka, kolları ve dizlerinden aşağısı sık tüylü, göğsü yüksek bilekleri uzundu.

Avuçları geniş, el ve ayakları iriydi. Azaları uzunca, ayak tabanları yüksek, ayakları üzerinde suyu tutmaz.

Yürürken ayaklarını yerden kaldırarak (açarak) yürür, vakarla seri olarak yürürdü. Yürüdüğünde sanki yukardan iner gibiydi. Birine yönelirse, bütün vücuduyla yönelirdi. Bakışı tevazu' sebebiyle düşük (eğik), yere doğru bakması, göğ'e bakmasından daha fazla idi. Bakışının ekserisi tefekkür içindi. Ashabının arkasından yürür, karşılaştığı kişiye evvela kendisi selam verirdi.

Dedim ki: Bana konuşmasını vafet!

Hind dedi ki: Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem gühüznü devamlıydı, devamlı tefekkür üzereydi, rahatı yoktu, ihtiyaç olmadan konuşmazdı, sükutu uzuncaydı, konuşmaya başlarken ve bitirirken ağzını tam açardı. Cevami-ul kelim (az sözle çok mana ifade etmek) üzere konuşurdu, ne fuzuli (uzatma) ne de kısalık yoktu, yumuşak huylu katı ve sert değildi. Kimseyi basit görmezdi. Nimeti, az olsa da büyük görür, hiçbir şeyi kınamazdı. Tattığı şeyi kınamazdı, övmezdi.

Hak'tan bir şeye taarruz edilince, gazabını kimse durduramazdı; taki hakka yardım edene (hakki üstün edene) kadar. Nefsi için kızmazdı, nefesine üstünlük vermezdi. Bir şeye işaret edince avucunun tamamıyla işaret ederdi. Bir şeye teaccüb edince, avucunu göğ'e çevirirdi.

Konuştığında parmaklarını birleştirir, sağ elinin baş parmağını, sol elin avucuna vururdu. Gazablanınca döner yüz çevirir, ferahlanınca da gözlerini yumar. Tüm gülüşü tebessümdü. Gülünce, dişleri dolu gibi parıldardı.

Hasen der ki: bunu Ali bin Hüseyin'den bir zaman gizledim. Sonra ona haber verdim, fakat beni bunda geçtiğini gördüm. Babasına (H.z. Ali'ye), Resulullah'ın girişinden, çıkışından, oturduğundan ve hey'etinden sormuş, bunlardan hiçbir şeyi terk etmemiş.

Hüseyin der ki: Babama, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in eve girişinden sordum; dedi ki: Eve girişi nefsi için olup O'na bu hususta izin verilmişti. Evine girince girişini üç kısma ayırırdı. Bir cüzü Allah için, bir cüzü ehli için, bir cüzü de kendisi içindi. Sonra kendi cüzünü kendisi ile insanlar arasında bölüştürdü. Bunu da ashabından hususis zatlar vasıtasıyla umum halka ayırmıştı. Onlardan bir şey saklamazdı.

Kesin haberlere göre; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in rengi parlaktı, göz bebeği siyah, gözü büyük, göz akı kırmızımsı idi. Kirpikleri uzun, kaşlarının arası açık ve kavisli, burnunu ortası hafifçe yüksek, dişlerinin arası seyrek, yüzü yuvarlağımsı, alnı geniş, sık sakalı göğsünü

doldururdu. Karını ve göğsü aynı hizada, göğsü geniş, omuzları iri, kemikleri kalın, pazuları ve baldırları iri ve kuvvetli, avuçları ve ayakları geniş, parmakları uzun, bedeninden açık olan yerleri parlak.

Göğsünden göbeğine kadar ince bir hat gibi kıllı, boyu ne aşırı uzun nede çok kısa olamayıp orta halde idi. Bununla beraber, uzunluğa nispet edilen biri O'nunla yürürse, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ondan uzun görünürdü. Saçları dalgalı, tebessüm ederek dişlerini gösterince, (dişleri) şimşek gibi parlardı, bulut (dolu) gibi beyaz ve safi idi. Konuştuğu vakitte ön dişlerinden nur fışkırdı.

Boyun bakımından insanların en güzeliydi, yağlı ve etli değildi, ne de bedenine bitişik (kısa) ve zayıf değildi.

Bera' ibni Azib r.a. der ki: Kırmızı hulle (elbise) içinde, yan taraflarından (kulak memelerine kadar) sarkan saçı, Resulullah'tan (sallallahu aleyhi ve sellem)daha güzel olanı görmedim.

Ebu Hureyre r.a. der ki: Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den daha güzel bir şey görmedim. Sanki güneş yüzünde seyrederdi. Güldüğü vakitte nuru duvarları aydınlatırdı.

Cabir bin Semure'ye birisi şöyle dedi: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in yüzü kılıç gibimiydi? (Parlaklığını sordu)

Dedi ki: Hayır! Bilakis, güneş ve ay gibiydi. (Çok daha fazla parlaktı.) Mübarek yüzü, yuvarlağımsı idi. (Uzun değildi.)

Ümmü Ma'bed, O'nu vafettiği bazı sözlerinde derki: Uzaktan bakılınca insanların en ecmeli (suret ve güzellikte en tamamı), yakınlaşıncı en tatlı ve en güzelidir. (Allahın tüm salat ve selamı, her zikreden zikrettikçe, her gafletteki gafil oldukça O'nun üzerine (daim) olsun.

İbni ebi Hale hadisinde; "Mübarek yüzü, Bedir gecesindeki dolunayın parlaklığı gibi nurla doluydu."

Ali radiyellahu anhu, O'nu vafederken sözünün sonunda şöyle der: "O'nu ilk gören, heybetinden ürperirdi. birlikte bulunup O'nu tanıyan, O'nu severdi. "

O'nu vafeden şöyle der: "O'ndan evvel ve sonra, O'nun gibisini görmedim." (sallallahu aleyhi ve selem)

İnsanlar için yaptığı işlerdeki siyretine (ahlakına) gelince; yanına gelmelerinde faziletlieleri tercih etmesi ve taksimi dindeki faziletlerine göre yapmasıydı.

Ashabının hallerini teftiş eder (soruşturur), insanlardan insanların hallerinden sorardı.

Güzellikleri tasdik edip güzel olmasını (tasvip eder) kabul ederdi. Çirkinlikleri çirkin görüp onu değersiz kılardı. Bütün vakitlerde işleri dağınık olmayıp itidal üzereydi. İnsanların gafleti ve bıkkınlığından endişe ederek onlardan habersiz kalmazdı.

Hakkı ikameden noksanlık yapmazdı, hakkı bırakıp gayrısına geçmezdi. Etrafında, insanların en hayırlıları bulunurdu. Yanında en faziletlieleri, (Kur'an ve sünnetten) en çok nasihatlenenleriydi. Yanında değer bakımından en yüceleri, yardım etmede ve dayanışmada en güzel olanlarıydı.

Babama O'nun meclisinden ve orda ne yaptığından sordum;

Dedi ki: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem oturup kalkarken mutlaka zikir üzereydi, belli bir yeri kendine has mekan tutmaz, bu şekilde yapılmasını da men ederdi. Bir kavmin yanına varınca, mesliste bulunduğu yere otururdu, böyle yapmakla da emrederdi. Birlikte oturduğu herkese (ilim ve nasihat) nasibini verirdi, öyleki meclisinde olan herkes, O'nun yanında kendinden daha kıymetli kimsenin olmadığını zannederdi.

Kim O'nunla otursa veya bir ihtiyacı için dikilen kişi, kendisi gitmeden Nebi sallallahu aleyhi ve sellem sabrederdi (ordan ayrılmazdı.)

Kim O'ndan bir hacetini gidermesini istese, ihtiyacını gidermeden geri çevirmezdi veya hoş bir

sözle onu memnun ederdi. İnsanlara cömertliğini ve güzel ahlakını yaymıştı. Onlar için baba (gibi) olmuştu. Onlar O'nun yanında, hak hususunda eşittiler. Yakınlıkları ve faziletleri O'nun katında takva iledir.

Başka bir rivayette: O'nun yanında hak hususunda eşit oldular. Meclisi, hilm ve haya, sabır ve emanet meclisiydi. Meclisinde sesler yükseltilmez, orda haram şeyler (kadın meseleleri-şehvet gibileri) konuşulmaz. Onların hataları, ayıpları zikredilmez. Bu son cümle, (nakledilen) iki rivayetten değildir.

Tevazu' ederek takva ile birbirlerini severlerdi. Meclislerinde yaşlılara tazim ederler, küçüklere merhamet ederler, ihtiyaç sahibine yardım ederler, yolda kalanları merhamet ederek korurlardı. Nefisini üç şeyden uzak tutmuştu: Riya, çok konuşmak ve faidesiz şeyler. İnsanları üç şeyden terk etmişti: Hiç kimseyi kınamaz, kimseyi ayıplamaz ve mahrem şeyleri araştırmazdı.

Ancak sevabını umduğu şeyleri konuşurdu. Konuştuğu zaman, meclisindekiler sanki başlarında kuş varmışcasına kımıldamazlardı. Kendisi susunca, meclis arkadaşları konuşurdu. O'nun yanında sözlerinde çekişmezler. Yanında kim konuşursa, bitirene kadar onu dinlerlerdi. Son konuşanın sözü, ilk konuşanın sözü gibidir. (Dikkat ve neşe ile dinlenir.) Onların güldüğüne güler, teaccüb ettiklerine de teaccüb ederdi. Yolcunun sert sözüne sabreder, ve şöyle derdi: İhtiyaç sahibini gördüğünüzde, talep ettiğini ona veriniz.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellemövmeyi sevmez, ancak ölçülü olanı kadarı hariç. Hiç kimsenin sözünü kesmez, taki haddi aşana kadar; bu durumda ya keser veya kalkarak (bitirmesi gerektiğini ifade ederdi.)

Vail bin Eska', Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle dediğini nakletti: "Allahu Teala İbrahim'in evlatlarından İsmail'i seçti. İsmail'in evlatlarından Beni Kinane'yi seçti. Beni Kinane evlatlarından Kureyş'i seçti. Kureyş'ten Beni Haşim'i seçti. Beni Haşim'den beni seçti."

Enes'in hadisinde: "Ben, Âdemoğullarının Rabbime en kıymetli olanıyım; bununla övünmem."

İbni Abbas hadisinde: "Ben, evvelkiler ve sonra gelenlerin en kıymetlisiyim, bununla övünmem."

Aişe'den (r.anha) rivayetle, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu:

"Cebrail bana geldi ve dedi: Yeryüzünün doğuları ve batılarını alt üst ettim (dolaştım), Muhammed'-den daha faziletli birini bulamadım. Beni Haşim'den daha faziletli bir ev halkı görmedim."

Ukbe bin Amir'den rivayetle Nebi sallallahu aleyhi ve sellemşöyle buyurdu: "Ben sizin için önden gideniniz ve üzerinize şahit olanınızım. Muhakkak Allaha yemin olsun ki ben, elbette şu Havzuma (Kevser havzu) bakıyorum. Muhakkak bana yerin hazinelerinin anahtarları verildi. Yemin olsun ki muhakkak sizin, benden sonra şirk koşmanızdan korkmuyorum, lakin sizden korkum dünyalık hakkında yarışıp helak olmanızdır."

Abdullah bin Amr'dan rivayetle Nebi sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu: "Ben, ümmi Nebi Muhammed' im, benden sonra Peygamber yoktur. Cevamiu-l kelime (az sözle çok mana ifade etme kabiliyyetine) verildim. Cehennem bekçisi ve Arş'ı taşıyan melekler bana bildirildi."

İbni Ömer'den: "Ben, kıyametin önünde (kıyametin kopmasına yakın) gönderildim."

İbni Vehb'in rivayetinde; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"Allahu Teala: 'İste ya Muhammed' dedi.

Dedim ki: Ya Rabbi! Ne isteyeyim? İbrahim'i dost edindin. Musa ile konuştun. Nuh'u seçtin. Süleyman'a öyle bir mülk verdin ki ondan başkasına layık olmadı.

Allahu Teala buyurdu: Sana verdiğim şeyler bunlardan daha hayırlıdır. Sana Kevser'i verdim. İsmi kendisi ismimle yazdım. Onunla sema boşluğunda bana nida edilir. Yeryüzünü senin ve ümmetin için temizlik aleti yaptım. Gelmiş geçmiş bütün günahlarını affettim. Sen, insanlar içinde affedilmiş olarak yürürsün. Bunlardan hiç birini senden evvelkiler için yapmadım.

Ümmetinin kalplerini Mushaflar yaptım. (Kur'anı ezber ederler.) Senin şefaatin yanımda (ahirette yapman için) sakladım, senden başka hiçbir Nebi için onu saklamadım."

Huzeyfe'nin rivayet ettiği başka bir hadisi şerifte:

"Rabbim beni şöyle müjdeledi: İlk olarak cennete gireceğimi ve benimle birlikte, ümmetimden yetmişbin kişi olup bunlardan her biriyle birlikte yetmiş bin kişi daha vardır; bunların üzerine muhasebe yoktur. Ümmetimin şiddetli açlık ve kökten mağlubiyet görmeyeceğini de bana (haber) verdi. Bana yardımı, izzeti ve korkuyu verdi. Ümmetimin önünde bir aylık mesafeden (düşmana atılan korku) koşar. Ganimetleri bana ve ümmetime temiz yaptı. Bizden evvelkilere şiddetli zor yapılan bir çok şey, bizim için helal yapıldı. Bizim üzerimize dinde hiç bir zorluk yapılmadı."

Ali'den (radiyellahu anhu) şöyle rivayet edildi: Her Nebiye yedi necip (seçilmiş vezir) verilmiştir. Sizin Nebiniz sallallahu aleyhi ve sellem'e ise on dört necip verilmiştir. Ebu Bekir, Ömer, İbni Mes'ud ve Ammar onlardandır.

Halid bin Ma'den'in rivayetine göre Resullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ashabından bir topluluk şöyle dediler:

Ya Resulallah! Bize kendinden bahsedermisin!

Bunun benzeri Ebu Zer, Şeddad bin Evs ve Enes bin malik'ten de rivayet edilmiştir; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu:

Evet; ben Babam İbrahim'in duasıyım; yani şu ayetteki duası:

"Ey Rabbimiz! Onlara içlerinden bir peygamber gönder."

İsa'nın müjdesiyim. Annem bana hamile olunca kendisinden çıkan öyle bir nur görmüş ki, Şam arazisindeki Busra saraylarını aydınlatıyor. Sa'd bin Bekir kabilesinde emzirildim. Bir ara ben ve süt kardeşim, evimizin arka tarafında kuzuları otlatırken birden, üzerlerinde beyaz giysiler olan iki kişi çıka geldi.

Başka bir hadiste: Üç kişi geldi, ellerinde kar dolu altın bir tas vardı. Beni tutup karnımı (göğsümü) yardılar.

Başka bir hadiste şöyle dedi:

"Göğsümün üst tarafından, karnımın altına kadar yardılar. Sonra kalbimi çıkarttılar, onu da yardılar, içinden siyah kan pıhtısını çıkartıp attılar. Sonra kalbimi ve karnımı şu karla yıkayıp tertemiz ettiler."

Başka bir rivayette: Sonra biri bir şeye uzandı, bir de baktım ki elinde nurdan bir mühür, bakanları hayrete düşürüyor. Onunla kalbimi mühürledi, kalbim iman ve hikmetle doldu. Sonra kalbimi yerine koydular, diğeri elini göğsümdeki yarık üzerinde gezdirdi, hemen iyileşti.

Bir rivayette: Cebraile dedi ki: Kalb kuvvetli, onda gören iki göz var, işiten iki kulak var. Sonra biri diğerine şöyle dedi: 'Onu, ümmetinden on kişi ile tart.' Beni, ümmetimden on kişi ile tarttılar, ben onlara ağır geldim.

Sonra dedi: 'Onu ümmetinden yüz kişi ile tart.' Beni yüz kişiye karşılık tarttılar, onlara da ağır geldim.

Sonra dedi: 'Ümmetinden bin kişiyle O'nu tart.' Tarttılar, onlara da ağır geldim.

Sonra dedi ki: 'O'nu tartmayı bırak, şayet sen O'nu ümmetinin tamamıyla tartsan, elbette onlara karşı ağır gelir.'

Başka bir hadisi şerifte: Sonra beni göğüslerine bastılar, başımı ve iki gözümün arasını öptüler, sonra dediler:

'Ey Sevgili! Korkma! Şayet sen, senin için hayırdan murad edilenleri bir bilsen, elbette iki gözün aydın olur, kalbin sukunet bulurdu.'

Bu hadisin sonunda meleklerin şu sözü kaldı: 'Allah yanında ne kadar da kıymetlisin! Allah ve

melekleri seninle beraberdir.’

Ebu Zer hadisinde şöyle der: “Melekler benden ayrılınca, sanki ben işi (Allahın ikramları, Nübüvvet ve risalet işleri) görür gibi olmuştum.”

Ebu Muhammed Mekki, Ebul-leys Semerkandi ve diğerleri şöyle nakletti: Âdem a.s. masiyeti işlediğinde şöyle yakardı: “Allahım! Muhammed hakkı için benim hatamı affet!”

Şöyle dediği rivayet edildi: “Tevbemi kabul et!”

Allahu Teala buyurdu: “Muhammed’i nerden bildin?”

Dedi ki: Cennetin her tarafında şöyle yazılı gördüm:

“Lâ ilâhe illellâh, Muhammedur-Resûlullâh”

Şu şekilde de yazıldığı rivayet edildi: “Muhammed kulum ve Resulümdür.” Bildim ki O, senin üzerine halkının en keremlisidir.

Bunun üzerine Allahu Teala tevbesini kabul etti ve onu mağfiret etti.

Bu hadis şerifi rivayet edene göre, şu ayetin tevili olur:

“Âdem, Rabbinden bir takım kelimeler aldı da onun üzerine tevbe etti.”

Âcurri’nin rivayetinde: Âdem dedi: Beni yarattığında, başımı Arş’a çevirdim, bir de orda şöyle yazılıydı: “Lâ ilâhe illellâh, Muhammedur-Resûlullâh” Bildim ki, ismini kendi isminle birlikte yazdığından, senin katında daha kıymetli, kadri yüce kimse yoktur.

Allahu Teala ona vahyetti: İzzetim ve celalim üzerine yemin olsun ki; elbette O (Muhammed s.a.v), senin zürriyetinden olup nebilerin sonuncusudur, O olmasaydı asla seni yaratmazdım.

Âcurri derki: Âdem a.s. ‘Muhammed’in babası’ diye künyelenmişti.

‘Beşerin babası’ diye künyelendiği de söylendi.

RESULULLLAH’IN (sallallahu aleyhi ve sellem) YÜCE VASIFLARI

Ey şu keremli Nebi’yi seven ve O’nun bütün faziletlerini inceleyen kişi bil ki! Beşerde bulunan celal ve kemal vasıfları iki kısımdır:

1-Dünyevi zaruretler gereği, yaratılışın icabı olan şeyler.

2- Dini kazançlar ki, bunları işleyen övülür ve Allahu teala’ya yakınlık elde eder.

Celal ve kemal vasıfları yine iki neviye ayrılır: Birisi, evvelki iki vasıftan birine has olanlar. Diğer birbirine girmiş-karışmış olanlar.

Sırf bir neviye ait olan zarurilere gelince, kişinin bunda ihtiyarı ve kesbi olmaz. Mesela yaratılışı itibarıyla ahlakının mükemmeliğinden, suretini güzelliğinden, aklının kuvveti, anlayışının sahilliği, lisanının fesahatı, hisler ve azalarının kuvveti, hareketlerinin düzgün olması, nesebinin şerefi, kavminin yüceliği, memleketinin kıymetinden olan hususlar gibi. Bu zarurilere, hayatının gerektirdiği hususlardan uykusu ve gıdalanması, giyimi ve meskeni, nikahlanması, malı ve kadri kıymeti gibileri de katılır.

İkinci kısım olarak sayılanlar, kendileriyle kuvvet ve ahiret yollarına destek kastıyla olursa, şeriat kurallarına göre zaruri sınırlar üzere bulunurlarsa, (bunlar da) ahiret işlerine katılır.

Ahiret işi olarak kesbedilenlere gelince; diğer yüce ahlaklar, şer’î edebler olup, din, ilim, hılm, sabır, şükür, adalet, zühd, tevazu’, afv, iffet, cömertlik, şecaat, haya, mürüet, sukut üzere olmak, ağırbaşlı, vakarlı, rahmet, güzel edeb ve yaşantı ve benzeri ahlaklardır ki, bunların hepsini güzel ahlak cem eder.

Bazı kere bunlardan bazıları, tabiat ve yaratılış itibarıyla bazı kimselerde bulunur. Bazıları onda bulunmaz da onları kesb ile elde eder. Fakat, mutlaka asıl yaratılışında, bunlardan bir hissennin bulunması lazımdır.

Şu ahlaklar ile Allah’ın rızası ve ahiret yurdu kasdedilmezse, dünyalık için olurlar; her ne kadar bunların güzellik ve fazilet sebebinde ihtilaf olduysa da, bunların hepsi doğru sözlülerin ittifakıyla

güzellikler ve faziletlerdir.

Peki şu sayılamayacak kadar çok olan, söz ile tabir edilemeyen, çalışmakla ve çarelerle elde edilemeyip, ancak yüce olan Mevla teala'nın tahsis etmesiyle elde edilebilen nübüvvet ve risaletin, dostluk ve muhabbetin, O'nu kendine seçmesi, İsrâ ve ru'yet, yakınlık ve kurbiyyet, vahiy, şefaât ve vesile, fazilet ve yüksek derece, makamı Mahmud, Burak ve Mi'raç, kırmızı ve siyaha gönderilme, Peygamberlere namaz kıldırmak, peygamberler ve ümmetleri arasında şehadet, Âdemoğularının Efendisi olmak, hamd sancağını eline almak, müjdeci ve korkutucu olmak, Arş'ın sahibi yanında makamı olmak, emanet ve hidayet, alemlere rahmet olmak, rıza ve istediklerinin verilmesi, Havzu Kevser, sözünün dinlenilmesi, nimetin üzerine tamamlanması, gelmiş geçmiş bütün (hataların) affedilmesi, göğsünün genişletilmesi, üzerindeki yükünün kaldırılması, zikrinin yüceltilmesi, yardımın yüceliği, sekinetin inmesi, meleklerle kuvvetlendirilmesi, kitap, hikmet, Seb'u-l Mesani ve Büyük Kur'anın verilmesi, ümmetinin temizlenmesi, Allah'a daveti, Allah ve meleklerin üzerine salat etmesi, Allah'ın kendisine gösterdiği şekilde insanlar arasında hükmetmesi, ümmetinden ağır yüklerin meşakkatlerin indirilmesi, ismi üzerine yemin, duasına icabet, cansız maddeler ve hayvanlarla konuşması, ölüleri diriltmesi, sağırı işittirmesi, parmakları arasından suyun fışkırması, azı çoğaltması, ayı yarması, güneşi geri döndürmesi, eşyayı başka hale dönüş-türmesi, korku ile yardım edilmesi, gabya muttali olması, bulutların gölgelemesi, taşların tesbihi, hastalık ve acıları dindirmesi, insanlardan korunması gibi saymak isteyen sayamayacağı; ancak bunları verip ihsan edenin (kendinden başka ilah olmayan Allahu Teala'nın) sayabileceği kadar çok olan vasıfların tamamını kendinde toplayan Zat hakkında ne dersin! (Allahumme salli ala Muhammedin ve ala âli Muhammed.)

O'nun için ahiret yurdunda hazırladığı kıymetli menziller, kudsi dereceler, saadet mertebeleri, cennet ve cemali ki; bunların düşüğünü anlamakta akıl durur, fehimler hayrette kalır.

Peygamberimizin şefaât ve Makamı Mahmud ile üstünlüğü:

Allahu Teala buyurdu:

“(Böylece) Rabbinin, seni, övgüye değer bir makama (Şefaât makamına) göndereceğini umabilirsin.”

İbni Ömer (radiyellahu anhumâ) şöyle diyordu: Muhakkak insanlar kıyamet günü bir araya toplanacaklardır. Her ümmet Peygamberine tabi olur. Şöyle derler: Ey Filan (peygamberlerini kasederek) bize şefaât et! Ey Filan bize şefaât et! Taki şefaât işi, Peygamberimizde nihayet bulur. İşte bu, Allahu teala'nın O'nu yükselttiği Makamı Mahmud'dur.

Ebu Hureyreden rivayetle, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e ayetten soruldu: Yani: “(Böylece) Rabbinin, seni, övgüye değer bir makama (Şefaât makamına) göndereceğini umabilirsin.” ayeti. Buyurdu: O, şefaattir.

Ka'b bin malik, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den rivayet etti: “İnsanlar kıyamet günü haşrolunurlar (toplanırlar), ben ve ümmetim yüksek bir yerdeyiz. Rabbim beni yeşil hulle (cübbe) ile giyindirmiştir. Sonra bana izin verilir, Allah'ın söylemesini dilediği şeyleri derim. İşte bu, Makamı Mahmud'dur.”

İbni Ömer radiyellahu anhuma, şefaât hadisini zikretti ve dedi: “Yürür, taki cennetin kapısındaki halkayı tutar. O günde Allahu Teala O'nu vaad ettiği makamı Mahmud'a gönderir.”

İbni Mes'ud, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den şöyle nakletti: “Makamı Mahmud Arş'ın sağ tarafındaki bir makamdır, O'ndan başkası orda bulunmaz. Evvelkiler ve sonrakiler O'na gıpta ederler.”

Başka bir rivayette: “Makamı Mahmud, kendisinde ümmetime şefaât ettiğim makamdır.”

İbni Mes'ud, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle dediğini nakletti: "Ben Makamı Mahmud'da kaim olacağım."

Denildi ki: O nedir?

Buyurdu: "O gün, Allahu teala'nın Kürsisi'ne indiği gündür...."

Ebu Musa (radiyallahu anhu) Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den şöyle dediğini rivayet etti:

"Ümmetimin yarısını cennete girdirmek ve şefa'at arasında muhayyer bırakıldım; ben de şefa'ati seçtim. Zira şefa'at daha umumidir. Onu müttekilere hası mı zanneder-siniz! Hayır! Şefa'at, günahkarlar hata işleyenler içindir."

Ebu Hureyre (radiyallahu anhu) derki, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e dedim ki: Ya Resulallah! Şefa'atte sana ne cevap verildi?

Buyurdu: "Şefa'atım, halis kalple 'Allah'tan başka ilah olmadığına şehadet eden herkes içindir.'

Kalbi, dilini tasdik eder. "

Ümmi Habibe (radiyallahu anhâ) der ki; Resulallah! sallallahu aleyhi ve sellem şöyle demiştir:

"Ümmetimin benden sonra başına gelecek olan şeyler bana bildirildi. Allah'tan, onlar hakkında kıyamet günü bana şefa'at (etme yetkisi) vermesini istedim. Bunu yaptı."

MEVLİDİ GECESESİ YAPILMASINI TAVSİYE EDECEĞİMİZ HUSUSLAR

- 1- Namazlarımızı cemaatle kılmalıyız. Bir mescitte sohbet dinleyerek günün önemi hakkında bilgimiz olmalıdır.
- 2- Sohbetten sonra bir miktar kaza ve nafile namazlar kılınır. Nafilelerde hacet namazı ve imanı korumak niyetiyle kılınan namazlar unutulmamalıdır.
- 3- Bol bol zikir, istiğfar ve özellikle salavatı Şerifeler okunur.
- 4- Ayrıca yasini şerif, Tebareke ve kısa sureler okunur.
- 5- teheccüd namazını kılmalı ve sabah namazını da cemaatle kılmalıyız.
- 6- Sadaka ve hediye verilir. Ev halkına rızıklarında genişlik temin edilir.

Allahu Teala dostları gibi bu ve diğer geceleri değerlendirmeye cümlemizi muvaffak eylesin.

Selam ve dua ile...

www.alikarahoca.net